Frembringelser og at handle varsomt med disse, saa vore unge Skove maaske for en Del vil kunne undgaa at blive Genstand for den Vandalisme, uvidende og ubetænksomme Personer nu udøver mod den.

Spore.

Godt Nyt.

Skønne Dage oprandt til vor Missionsfest. Solen skinnede smukt og sendte sine varme Straaler, som vilde den derigennem fortælle om Guds uforanderlige Kærlighed til os. Den 14. August om Aftenen havde vi Aabnings-Gudstjeneste. Past. Thoreby, som var saa venlig at rejse den lange Vej hertil for at tale Guds Ord, ledede Aabningsgudstjenesten, og Stedets Præst, Pastor Nielsen, erklærede derefter vort Missionsmøde for aabnet i den treenige Guds Navn. Efter Gudstjenesten blev der serveret Kaffe i Kirkens Hal, som i Festens Anledning var festlig smykket. Vennerne fik her Lejlighed til at hilse paa Past. Thoreby, som nu vilde være vor Gæst i nogle Dage. Fredagen den 15. havde vi Gudstjeneste om Eftermiddagen samt om Aftenen. Om Søndagen havde vi Festgudstjeneste med Altergang, og mange var det, som var Gæster ved Herrens Bord. Om Tirsdagen havde vi Gudstjeneste om Eftermiddagen samt Ungdomsmøde om Aftenen. Sluttelig samledes vi Onsdag Aften for at tage Afsked med Pastor Thoreby, først i Kirken derefter i Kirkens Hal, hvor Kaffe blev serveret, og Aftenen tilbragtes med Sang og Musik. Forskellige havde Ordet, og vi havde et godt Samvær. Naar vi nu ser tilbage paa Dagene, som svandt, da kan vi ikke andet end sige Herren Tak for dem. Alvorlig og indbydende lød Guds Ords Forkyndelse om at at vende om og modtage Naaden i Jesus Kristus. Venner, se op paa Jesus, men se, saa du det aldrig glemmer, saa alt i dig har faaet Stemme og jubler: Jesus, jeg er din! Sluttelig en Tak til Past. Thoreby, samt Hilsen til Bladets Læsere.

Paa Menighedens Vegn.

K. J., Ferndale.

Lidt fra Kredsmødet i Østen.

indsendt efter Opfordring af Kredsen ved H. J.

Vi har haft Kredsmøde i Westbrook. Vi var mange og havde rigtig dejlige Dage med mange varme Vidnesbyrd, der kom fra glade Hjerter, fyldte med en Fred, der kom fra Fredens og Glædens Herre. men det er ogsaa, hvad vi bad om, længe før vi kom sammen: Varme Hjerter, Herre, kom til os med Himlens Ild, Guds Kærlighed, og „Vidne vig, at Jesus Kristus er vort Liv."

Herren var ogsaa hos os med sin rige Velsignelse, ja, og er det fremdeles; thi Guds Børn er ikke tilfreds med at faa et Stykke Velsignelse nu og da, og Herren er heller ikke en Gud, der saadan uddeler af sin Aand og sine Rigdomme i smaa Portioner Tid efter anden. saadan som en rig Mand uddeler af sine Penge. Vi besidder ikke en Del af Gud den Helligaand; men den Helligaand i hele sin Guddomsfylde tager os i Besiddelse, ikke en Dag nu og da, men tager vort Liv til sin Ejendom, til sin Brug.

Der var særlig tre Emner oppe til Drøftelse: 1. Børneskolen, Mat. 28, 18—20; 2. De helliges Samfund. 1. Joh. 1, 7 og 3. Sal. 84, 11. I Matth. 28 er der to bestemte Ting, som Herren forlanger. Det ene er at døbe, det andet at lære. Det første er meget efterrettelig efterfulgt, medens det andet forsømmes i en voldsom Grad. Hvad hjælper det, at et Barn er døbt naar vi saa forsømmer at lære det? Der er i Sandhed en sørgelig Slaphed i vor Kirke med Hensyn til at undervise vore Børn i Guds Ord. I dette Stykke har Kirken været meget efterladen. Der er en stor Mangel paa Erkendelse af, hvad der tjener os og vore Børn bedst. Vi har ikke Øjnene aabne for den forfærdelige Sæd og Gift, der saas i vore Børns Hjerter, saa snart de er ude over Dørtærskelen, ja, og desværre altfor ofte før.

Bibelen en „Saga", bliver de snart gjort opmærksomme paa, og naar Guds Ord begynder at betvibles, følger snart efter den ene Synd efter den anden; saaledes vokser den onde Sæd, at ved Konfirmationsalderen har Giften gennemtrængt mange Børn i en saadan Grad, at det er næsten umuligt for Guds Ords Sandheder endog blot at faa Ørenlyd. I en By paa ca. 70,000 Indbyggere var over Halvdelen af de unge Piger, der gik til Højskole, frugtsommelige, da de skulde graduere. Hvad skal vi sige til dette? Ord fattes os til at beskrive vore Følelser. Dette er blot eet Eksempel paa den moralske Slaphed, og denne er en ubetinget Følge af den aandelige Slaphed. Og midt ud i alt dette sender vi vore egne Børn og det uden at have vendt en Haand til deres Beskyttelse. Hvad skal det blive til? Hvad kan vi vente af dem? Ja, Fader og Moder, hvorfor er du saa tilbøjelig til at understøtte de Tusinder af opkunstlede Undskyldninger, naar dine Børn indbydes til Ferieskole, Lørdagskole eller endog Søndagsskole? hvorfor med til at gøre dette Arbejde saa svært ved Disinteresse og mange Uregelmæssigheder? Salomon bad om Visdom til at lede Israel; bed du om Visdom til at opdrage dine Børn. Den største og bedste Opdragelse gaar for sig, naar vi gaar ind under Guds Ords Opdragelse.

Vore offentlige Skoler maa ikke undervise i positiv Kristendom; men den negative Kristendom øses ind med Skeer. Saa har vi jo alligevel Religionsskole, men en af negativ Art, noget, der er tusinde Gange værre, end om Skolen holdt sig absolut tavs i dette Stykke; men det er en Umulighed. Den Videnskab, som bibringes vore unge i de højere Skoler, kan ikke skilles fra Religionen; derfor er der saa stor Fare ved at lade vore Børn besøge disse. Der er meget i Skolen, som er godt, det overser vi ikke; men betaler vi ikke for stor en Pris for dette ved at sætte unge Sjæle paa Spil? Absolut saa, det er Synd, det er i Strid mod Herrens Ord. Men Religionsskole skal ogsaa være mere end en Modvægt mod den verdslige Skole. Den skal danne og opbygge en Karakter, der kan være selvstændige nok til at vælge det gode og lade alt andet ligge som uduelig til et Liv i Gud.

Vort Samfund har oprettet flere Steder, hvor de unge gennem en sund Uddannelse kan forberede sig til den Stilling de attraar.

Emnet om „de helliges Samfund" blev drøftet med om mulig mere Varme end det foregaaende Emne.

De helliges Samfund er et stort og meget gammelt Samfund, thi det bestaar af Guds Børn ud over den hele Verden, være det sig i Kina, Japan, Indien, Afrika eller noget andet Sted paa Jord. Det bestaar af en stor Skare fra langt tilbage i Tidens Morgen, fra Adams Dage, Noahs, Patriarkernes, Dommernes, Kongernes og Profeternes, og fortsættes videre til de nu levende; og saaledes vil dette Samfund blive ved at bestaa og vokse, saa længe som Troen paa Jesus Kristus findes paa Jord. De helliges Samfund bestaar af alle Guds udvalgte, af alle i Sandhed omvendte Mænd og Kvinder, af alle sande Kristne, forløste ved Guds Søns Blod, helliggjorte ved Aanden. Det er et Samfund, hvor alle Medlemmer bærer det samme Mærke, de er fødte af Aanden, besidder alle det samme angrefulde Sind, den samme Tro paa deres Herre Jesus Kristus. Alle hader de Synden i alle Skikkelser. Alle er de tilbedende i Aand og Sandhed, bygger paa den samme Grundvold, drager alle deres Næring fra den samme Bog, Bibelen. Dette Samfund har en Leder, en Hyrde, en Præst, Profet, Konge. Det er Jesus Kristus, ham alene. Til ham alene istemmer de alle den samme Lovsang: Halleluja, lovet være Lammet nu og i al Evighed, Amen Han er Døren, uden gennem ham kommer ingen ind.

Sikkerlig et herligt Samfund, men ved at betragte nærmere de enkelte Led i dette Samfund, stiger der uvilkaarlig et Suk fra Brystet, thi vi ser for os kun en Skygge af det før beskrevne Samfund. Vi ser et Menneske, hvis Sind saa ofte langt fra ligner Kristi Sind, en Færden, der ikke godt kan kaldes Kristi Efterfølgelse, en Kærlighed, der langt fra ligner Kristi Kærlighed; thi den drejer sig ikke om ham som Midtpunktet, men om sig selv og derfor rettelig benævnes Egenkærlighed, og derfor en Tilbedelse, som saa ofte kommer til Syne, ikke en Tilbedelse i Aand og Sandhed. Kan de, der staar udenfor, nu som i Apostoltiden pege paa dem, der kalder sig Guds Børn og sige som da: „Se, hvor de elske hverandre?" Vi maa som et skyldigt Barn slaa Øjnene ned, har ikke noget at sige til Forsvar. Men dog trods alt, „som bedrøvede dog altid glade"; trods alle Skavanker fryder Sjælen sig dog og synger med Salmisten: „En Dag i Herren Forgaarde er bedre end ellers tusinde; jeg vil hellere staa ved Døtærskelen i min Guds Hus end bo i Ugudeligheds Telte." Ps. 84, 11. Ja der, hvor vi mødte vor milde Frelser første Gang, der kan vi saa underlig faa Lov til at glemme os selv med alt det, der tynger ned paa Sindet, og kun hvile os i fuldkommen Tilfredshed, der er saa trygt. Der høres Herrens Ord, som falder saa kvægrende, der erfares hans Styrke, den er saa kampestærk. Modet stiger, Troen styrkes, Kærligheden bliver mere varm, Haabet mere bærende. Her kan alle — Barnet, Ynglingen og Oldingen gaa Haand i Haand til hans Bord, thi der er vi alle Børn. Her findes en Arbejdsmark stor nok til at optage selv det mest begejstrede Sind. Her er ogsaa Hvile for den trætte Olding, der har slidt sig op paa mangt et mislykket Forsøg og nu længes efter Hvile og Hjemmet hist oppe, det, som vi alle Attraar.

Hvad er den egentlige Aarsag til Røret i Mexico.

(Efter det norske Blad „Ungdommens Ven").

Da vi føler os overbeviste om, at de fleste af vore Læsere ønsker nøgtern og saglig Fremstilling af dette Spørgsmaal, som jo længe har været paa Dagsordenen, har vi udarbejdet følgende Meddelelse bygget paa en længere Afhandling i Tidsskriftet „Metropolitan" af John Kenneth Turner, som er en af alle Partier anerkendt Autoritet, naar det gælder mexicanske Affærer, da han har studeret dem paa nært Hold. Efter Maderos Fald og Snigmord blev han fængslet af Huerta og holdt som Fange en Tid i Mexico City.

Der har jo været og er fremdeles meget uhyggelige Tider dernede. Mexicanerne har holdt paa at myrde hverandre i over 2½ Aar. Der maa være en Aarsag, en gyldig Grund for disse Tilstande. Det Antal, som under disse to og et halvt Aar er dræbt ved Kugle, Sværd og Bajonet, er ifølge den bedste Autoritet meget over 100,000 Mennesker. Ejendomme løbende op i Værdier paa utallige Millioner er ødelagt. Al Forretning er ruineret. Store Udviklingsforetagender har maatte slutte. En stor Del af et ellers usædvanligt rigt Land er kommet ned til Tilstande, som maa kaldes Anarki, en Betegnelse. meget passende saa langt den dækker Forstaaeisen af Tilstande, under hvilke det er en Umulighed at udføre de ordinære Funktioner af Samfundet. I syv og tyve paa hinanden følgende Aar havde Mexico kun en Præsident — og Fred. I de 3 Aar, som har fulgt efter, har Landet haft 3 Præsidenter — og Krig. Og Folkets Fattigdom og Elendighed er vokset mere og mere. Og Enden paa disse sørgelige Forhold øjnes ikke — ingen Ende paa Krigen, en forandret Regeringsform, paa Anarkiet eller paa den almindelige Hungersnød.

Mener dette, at Mexico begik en Fejl, da det drev General Porfirio Diaz i Landflygtighed? Mener det, at det gamle Regeringssystem var det bedste alligevel; at Mexicanerne er saa forunderlig dannet og sammensat, at de for bestandigt vil flyve i Haarene paa hverandre, hvis der ikke er en stærk Arm, som kan holde dem tilbage? Eller mener det idetmindste, at en Militærdirektør behøves for nogle faa hundrede Aar endnu, mens Nationen udvikles langs Linjer, som endelig gør det muligt for den at vurdere demokratiske Institutioner? Eller mon det mener, at Mexicanerne behøver, at en mere civiliseret Nation stiger ind paa deres Enemærker og ordner deres Hus for dem, tager deres Land i Besiddelse og lærer dem Fredens Vej?

Hemmelighederne til Uroligheder ne i Mexico.

Fra dem, som intet kender til eller ved om den store underliggende Aarsag til de sørgelige Forhold i Mexico, kan man vente sig det ene eller andet samstemmende Svar paa foregaaende Spørgsmaal. Men kun et Blik paa de Forhold, som er ejendommelige for Mexico vil aabenbare den egentlige Hemmelighed. End- og Mexicanerne kæmper ikke og falder for ubetydelige Ting. Trods en stærk amerikansk Mistanke om det modsatte, er Mexicanerne menneskelige Væsener lig de øvrige af os. Deres Krav er de samme, deres Fremtidslængsler de samme, deres Motiver for Kampen de samme. Verden rundt er faktisk talt Hovedkilden for Menneskenes Livskamp den samme. Den er Reaktionen mod ydre materielle Tilstande, som staar stængende i Vejen for den menneskelige Sjæls Livslaab.

Det forunderlige er, ikke at General Diaz blev jaget af Landet, men at han kunde holde sig saa længe, som han gjorde. Mexico forherligede Madero og vendte sig derpaa imod ham, men der var en Aarsag for dette, og den Aarsag er ikke at søge i Mexicanernes let foranderlige Karakter. Mexico tager det meget sagte med at anerkende Huerta, og der er en Aarsag for det, en Aarsag, som ikke er født af en Lovløshedens Aand eller en bæstialsk Lyst til morderisk Plyndring og Hergning, som mange vil have det til. Jeg tror ikke, at Mexico som Nation nogen Sinde vil anerkende Huerta, eller at den vil anerkende den unge Diaz, eller at den vil tillade Genindsættelsen af den gamle Diaz.

Aarsagerne hertil er ikke personlige, heller ikke har de noget at gøre med den mexicanske Nations Skikkethed for demokratiske Regeringsinstitutioner som endeligt og afsluttende Maal. Demokratiets Principer har aldrig lagt under i Mexico, thi de har aldrig endnu været prøvet. Heller ikke er Spørgsmaalet om en demokratisk Regeringsform det, som Kampen drejer sig om — undtagen i afledet Betydning. Uoplyste som mange af dem er, ved de Mænd, som kæmper under Vaaben og vil vedblive at kæmpe, ligesaa nøje og detaljeret, hvad de ønsker og sætter deres Liv ind for, som et lignende Antal suverænе Amerikanere, der marscherer til Valgurnen paa den bestemte Dag, ved hvad de ønsker.

Hvad er det altsaa, som mangler Mexico? Nøglen til hele Historien kan findes i det ene Ord — Feudalisme (Lehnsvæsen).

Feudalismen tilhører et tilbagelagt Standpunkt i Menneskehedens Udvikling. Det er en mørk Levning fra det attende Aarhundrede. Den civiliserede Verden har i sin Almindelighed forlængst fundet den uskikket til at bestaa og derfor afskaffet den. Endog mere end en Generation siden. Men den florerer endnu i alle sine Enkeltheder i Mexico.

I den Revolution, som brød ud over Mexico lig en Vulkan i November 1910, fandt man, at over 9 Tiendedele af Befolkningen var mod Diaz. Dersom Antallet havde været mindre, vilde Revolutionen blevet en Fjasko, saa godt havde Diaz forstaaet at organisere sine Kræfter. I 35 Aar havde der raadet Fred, Fred af en vis Art, den Slags Fred, som skabes af en godt konstrueret Undertrykkelsesmaskine, og som holdes gaaende ved hurtige og hyppigt foretagne Drab. I lange Tider havde Revolutionskræfterne prøvet paa at bryde løs. I 1910 foregik ikke Henrettelserne hurtig nok — Nationen rejste sig og Diaz Herredømme var forbi. Diaz var ikke besejret gennem Krig eller afgørende Slag, thi de Slag, som fandt Sted, var ubetydelige, men han blev jaget af en enig og i Ivs Lue brændende Opposition af alle Klasser. Personlig blev han drevet fra Hovedstaden af en Mob.

Og den Revolution, som fordrev Diaz, kæmpede ikke for at sætte Francisco J. Madero i Præsidentstolen. Mange Mexicanere greb til Vaaben, som aldrig havde hørt om Madero. Andre greb til Vaaben og var fjendtlig stemt mod ham fra Begyndelsen af. At endog Maderos underordnede militære Ledere kæmpede først og fornemmelig for noget andet og mere end for ham personlig bevises af det Faktum, at de nægtede at godkende hans Fredsbetingelser, som de fra først af var formet, og at Madero blev tvunget til at revidere disse Betingelser, før han fik fine Generaler til at standse Krigen.

Revolutionen var en umiddelbar Rejsning af det mexicanske Folk for Ophævelsen og Afskaffelsen af visse utaalelige Tilstande, som alle var praktisk talt væsentlig en Følge af Feudalsystemet. Der kan ikke saas moderne Frihedsideer iblandt et Folk, uden at de slaar Rod. Naar det mexicanske Folk hørte om, hvorledes andre Folkeslag havde indrettet sig og det endog nogle af deres nærmeste Naboer, blev de saare meget utilfredse med deres egne Tilstande. Og det Faktum, at de rejste sig mod de raadende gruelige Tilstande, hvorunder de levede, bevifer at de er skikket for bedre Ting. Hvem kan forlange, at Mexicanerne, som bor Dør om Dør med en civiliseret Nation som De Forenede Stater, skal for bestandig være tilfreds med Feudalismen?

(Fortsættes paa Side 6.

Oleander, Cal.

Oleander hvid og rød, blomstrer her i Dalens Skød. Se, det var en pæn Begyndelse, ikke sandt. Den er ogsaa sand; thi ser jeg bare ud af Vinduet, saa ser jeg to, tre over tyve Fod høje Oleander Buske, bærende i frodig Flar de danske Farver. Men hvis jeg nu bare lukker Øjnene i, hvad tror I saa, jeg ser? Druer, Druer, Druer alle Vegne; thi naar man paa en varm Dag har kigget paa Vinstokke, fulde af Druer hele Dagen, saa kan man godt lukke Øjnene og endda se Druer, hvortil et Medlem af min Familie viseligen bemærkede, at han kunde da se flere med Øjnene aabne. Alt dette siger kun, at Rosin-Plukningen er i fuld Gang herude.

Kredsformanden Pastor Jensen fra San Francisko var her paa Besøg sidste Uge, ligesaa Pastor og Mrs. Nielsen fra Selma. Past. Jensen og Past. Nielsen talte ved Kvindemødet som holdtes hos Mrs. H. Jepsen, ligeledes talte de begge i Kirken om Aftenen; det var et rart Besøg for dem, som var med til at høre.

Pastor N. Hansens Hustru var her i Søndags og overværede Gudstjenesten; hun var paa Gennemrejse til Los Angeles, hvor Pastor Hansen jo indsattes i Søndags. Der hænger mange Minder ved dette Sted for Mrs. Hansen, idet Pastor Hansen jo var Menighedens Præst her, da den blev stiftet.

Saa har vi haft to Menighedsmøder. Det ene var kun om ganske lokale Interesser, det andet turde have lidt mere almindelig Interesse, idet det vedtoges at sætte i Gang en ny Subskription for Fresno Missionen, dette i Forening med Selma og Del Rey Folkene. Som en Eftertanke skal saa siges dette, at det vil blive en glædelig og stor Dag den Dag, da Menighederne her er med til at indvie en dansk lutherik Kirke i Fresno By. Saa drøftede man „Kredsdelegation" til Samfundets Aarsmøde, som jo skal frem til det kommende Kredsmøde. Lyssiderne blev saa fremholdt saaledes: Under den nye Ordning vilde Ydrekredsene blive bedre repræsenterede end hidtil, og om man end ikke skifter Mening, som man skifter Bopæl, saa ser man dog Sagen fra denne Side af Bjergene. Skyggesiderne kom saa frem, og det var dette, at Kredsmissionen her som andet Steds ikke vilde fremmes synderligt, hvis man gav Pengene ud til Jernbanebiletter. En noget slov Tanke maatte det jo da og være, at ens Præst, om han rejste til Aarsmødet og ikke var delegeret, pænt skulde tie stille eller dog ingen Stemmeret have.

Til Slut overlodes det saa til Menighedens Delegater at handle efter bedste Skøn. Som en Eftertanke skal saa dette siges, at vi herude ikke agter at glemme at „I Østen stiger Solen op" — rettere, det er derfra, vi faar vore Præster, som bærer Budskabet

Student Henry Hansen rejste østpaa i Mandags. Vejen gaar gennem Iowa, derfra til Chicago for videre Uddannelse. De unge tog Afsked med ham Fredag Aften ved et lille Gæstebud i hans Hjem, de ældre Søndag, da han prædikede i Kirken sidste Gang for lang Tid. Man gav ham mange gode Ønsker og en liden Madpose med paa Vejen.

Auf Wiederschen.

FRIT HOMESTEADLAND I MINNESOTA.
2,500,000 Acres Statsland til lave Priser. 40 Aars Betalingstid. Forholde med Hensyn til Jordbund. Klima og Marked er ideale. Fri Literatur. Tilskriv
FRED D. SHERMAN,
State Immigration Commissioner,
DEPT. N. State Capitol, St. Paul, Minn.

LAND. Enhver, som kan, burde komme nu og købe Land i de danske Kolonier i Fertile Valley, Daneville og Westby Township i Divide County, N. Dak. Nær ved Bane, og Landet er endnu $10 til $20 per Acre. Kom straks eller skrive til
Hans Anderson,
Fertile, N. Dak.

Katalog for
Dana College og Trinitatis Seminarium 1913—1914 er færdig og faas ved Henvendelse til
Prof. C. X. Hansen.

EN TIENDEDEL AF BEFOLKNINGEN I SYD DAKOTA ER SKANDINAVER
De avler Verdens bedste MAJS og ALFALFA til Føde for Kvæg, Heste, Svin og Faar, og BLIVER RIGE.
Vor Jord er meget frugtbar, men De kan endnu købe den til lave Priser. Værdien vil fordobles i fem Aar. De kan indhente fuldstændige officielle Oplysninger frit, ved at skrive paa Engelsk til: The Commissioner of Immigration, Pierre, S. Dakota.

AKSAR-BEN CARNIVAL
September 24th to October 4th 1913
EVERYBODY SHOULD COME TO OMAHA TO SEE
AUTOMOBILE FLORAL PARADE, TUESDAY P.M. SEPT. 30TH
ELECTRICAL PARADE, WEDNESDAY NIGHT, OCTOBER 1ST
GERMAN DAY PARADE, THURSDAY AFTERNOON, OCTOBER 2ND
CORONATION BALL, FRIDAY EVENING, OCTOBER 3RD
IRWIN BROS. FRONTIER DAY, WILD WEST SHOW
EVERY AFTERNOON, SEPTEMBER 27TH TO OCTOBER 4TH
DOUGLAS COUNTY FAIR AND LIVE STOCK SHOW
BIG HIPPODROME SHOW, NEW CARNIVAL GROUNDS
ALL NEW ACTS. 17TH & HOWARD
MAKE YOUR ARRANGEMENTS NOW!
SEPTEMBER 24TH TO OCTOBER 4TH 1913

Ønsker De et Piano?

Læserne vil have lagt Mærke til, at der i længere Tid har staaet et Avertissement for „The P. A. Starck Piano Co." i Bladet. Dette Avertissement har vi paa saadanne Betingelser, at vort Udbytte er afhængigt af, om vi kan aftage eet eller flere af Firmaets Instrumenter. Samtidigt er det saadan, at vi er i Stand til at spare en eventuel Køber en ret betydelig Del af den almindelige Udsalgspris, enten saa det er ved kontant Køb eller paa Afbetaling.

Firmaet er fuldstændig paalideligt, og dets Instrumenter er bekendte baade for Elegance, Udstyr og Fortrinlighed i Tonekvalitet. Katalogprisen rangerer fra $300 til $1000. Dersom De har i Sinde at købe et godt Piano, saa tillad os at gøre Dem et Tilbud.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

A few of our
ENGLISH BOOKS.

M. Loy: Sermons on the Gospels	$1.75
M. Loy: Sermons on the Epistles	2.50
S. P. Long: Prepare to Meet Thy God	.35
Gerberding: New Testament Conversion	1.00
Gerberding: The Way of Salvation	1.00
Laache: Book of Family Prayer	1.65
Hammarsten: Daily Meditations	1.50
Hunt: Sunday School Handbook	1.00
L. H. Schuh: Life's Morning	.75
O. Klykken: Our Homes and Our Children	.75
Herman Fick: Life of Luther	.60
P. A. Peter: A History of the Reformation	.75
Julie Stutter: A Colony of Mercy	.50
Bunyan: Pilgrim's Progress	.35, .40 and .75
Ingraham: A Prince of the House of David	.35 and .75
Schmidt: Sieghardus	1.00
Runa: Voices	1.25

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Gode Bøger billigt.

Bogpakke Nummer 9.
$2.20 plus Porto 30 c.

Seks gode Bøger af forskelligartet Indhold — Alle i Omslag.
1. Den Rette. En Landsbyhistorie. Paa Dansk ved Past. N. P. Madsen. 654 Sider. Pris $1.30.
2. Sprængte Lænker. Af G. Raymond. Oversat af Past. N. P. Madsen. 502 Sider. Pris $1.40.
3. Betragtninger over Kristi Liv. Af Thomas A. Kempis. 227 Sider. Nedsat Pris 40c.
4. Danmarks Kamp for Sønderjylland. Af John Heinse. 191 Sider. Pris 50c.
5. Strænge Love. Af James Allen Lane. Oversat af J. Chr. Bay. 215 Sider. Pris 30c.
6. Kristen Bloks Ungdomsstreger. Fortælling af B. S. Ingemann. 141 Sider. Pris 25c.

Tilsammen 1930 Sider. Samlet Bogladepris $4.15.

Nu altsammen for
$2.20 plus Porto 30c.

Bogpakke Nummer 10.
$2.25 plus Porto 25c.

Seks gode Bøger af forskelligartet Indhold — Alle Indbundne.
1. En gammeldags Pige. Af Louise M. Alcott. 350 Sider. Skirtingsbind.
2. Gud er min Frelse. Af „De Unges Bibliotek". 307 Sider. Skirtingsbind.
3. Fredsfyrsten og Fangsolk. Af Carit Etlar. 190 Sider. Skirting med Guldtryk.
4. Robert. Kristelig Fortælling, fra Engelsk ved Past. Chr. Christensen. 144 Sider. Skirting.
5. Kirken i Jordkær. Historisk Fortælling fra Sønderjylland. Af Harald Landrup. 155 Sider. Kompaneret Bind.
6. Børnefortællinger 1. Kristelige Fortællinger for Børn af forskellige Forfattere. 115 Sider. Karteneret.

Tilsammen 1261 Sider god, sund Læsning i tiltalende Form — lavest samlede Bogladepris $3.25 — nu altsammen for kun

$2.25 plus Porto 25c.

Ekstra.

Til dem, der sender os $5.00 for Bogpakker Nr. 9 og 10, til vi siger i Købet sende gratis 25 forskellige importerede Brevkort med Prospekter fra de 3 Nordiske Lande. Pris ellers 50c.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.